

URANIUM MAAKT INHAALBEWEGING

TEKST: KOEN LAUWERS (FINANCIEEL ANALIST)

Er is de voorbije maanden een eind gekomen aan de neerwaartse spiraal waarin de uraniumprijs gedurende meer dan drie jaar gevangen zat.

We zagen hetzelfde scenario dit jaar al bij een aantal grondstoffen. Zowel granen als ook katoen en koffie kenden een langere periode met een erg lage prijsvolatiliteit. Plots ontwaakten de investeerders en werden deze grondstoffen in een mum van tijd tientallen procenten duurder. Nu is ook uranium aan de beurt.

NEERWAARTSE SPIRAAL DOORBROKEN

De uraniumprijs zit na een pauze van bijna drie jaar opnieuw in de lift. De prijs van een pond 'yellowcake' (brandstof voor kerncentrales, U3O8 of tri-uraniumoxide) piekte in de zomer van 2007 nog op 138 dollar. Tijdens de eerste jaarhelft van 2010 bleef de prijs rond het niveau van 40 tot 45 dollar per pond schommelen. De voorbije maanden werd uranium fors duurder en schoof de zogenaamde 'spot price' op in de richting van de contractprijs. Deze laatste is de prijs die in de uraniumindustrie veruit het meest wordt toegepast. Het is de prijs die afgesproken wordt tussen leveranciers (mijnproducenten en recyclingbedrijven) en de afnemers (bijv. elektriciteitsbedrijven).

Anders dan in de goudindustrie, waar hedging de voorbije jaren in onbruik is geraakt, is het in de uraniumsector nog steeds gebruikelijk om een deel van de productie

op voorhand te verkopen. Kleinere producenten en exploratiebedrijven met een grote kapitaalbehoefte hebben meestal ook geen andere keuze. Momenteel bedraagt de spot price bijna 60 dollar, terwijl de contractprijs rond de 65 dollar schommelt. De spot price wordt wel gebruikt als referentie, maar is dus alleen van belang wanneer uranium op korte termijn geleverd moet worden. Dit is bijvoorbeeld het geval als afnemers met onverwachte tekorten hebben af te rekenen. In de praktijk wordt echter in meer dan 90 procent van de transacties een contractprijs gebruikt.

De uraniumprijs is al meer dan een jaar veel te laag in verhouding tot de toenemende productiekosten en de fundamentele vraag- en aanbodsituatie. Het is dan ook niet helemaal duidelijk waarom net de voorbije maanden de prijs plots begon te stijgen. Een mogelijke verklaring kan worden gevonden in de overeenkomst die werd afgesloten tussen een Chinees elektriciteitsbedrijf en de Canadese uraniumproducent Cameco. China Guangdong Nuclear Power Corp. (CGNPC) produceert stroom uit kernenergie en heeft dus een grote behoefte aan uranium. Cameco heeft zich ertoe verbonden om tussen nu en 2025 minstens 20 miljoen pond uranium te leveren aan CGNPC. De details van de overeenkomst werden niet

publiek gemaakt, maar volgens ingewijden ligt de afgesproken prijs beduidend boven de huidige marktprijs. De overeenkomst tussen beide bedrijven kan dan ook worden gezien als een 'wake-up call' voor de uraniummarkt. Het is een indicatie dat wie zijn uraniumbevoorrading op langere termijn wil veilig stellen, daarvoor een prijs zal moeten betalen. En die zal hoger liggen dan de lage spot price van de voorbije maanden.

CHINESE BLUFPOKER

Het is niet toevallig dat net CGNPC zich wil verzekeren van voldoende uranium, want China speelt een heel belangrijke rol in deze markt. De Chinezen hebben volop de kaart van kernenergie getrokken om in hun toekomstige energiebehoefte te voorzien. En hun behoefte is groot, met een economie die zich erg snel ontwikkelt en een industrialisatieproces dat energie-intensief is. Eind vorig jaar beschikte China over een nucleaire capaciteit om 11 gigawatt (GW) stroom op te wekken. Het doel van de overheid was om deze productiecapaciteit op te trekken naar 70 gigawatt tegen 2020. Vorige maand werd deze doelstelling verhoogd naar 112 gigawatt.

Volgens de World Nuclear Association (WNA) zijn er momenteel wereldwijd 440